

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség Kossuth Lajos-utca 4. szám alatt van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 3—5.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Bőjt.

Az egyház már a bőjtöt hirdeti. Itt-ott még felbuzdul egy-egy társadalmi testület, hogy erőltesse a hangulatot és bőjtben is mulat. A valóság azonban az, hogy a bőjt mégis megérkezett; általánosan bőjtöl a keresztény, az öreg, a fiatal, a földmives, a kereskedő, az iparos, a hivatalnok, kicsi, nagy.

Az önmegtartóztatás napjait éli az egész társadalom. A Megváltó kálvária-utját, mintha az emberek is járnák, a kik hátukon cipelik az élet keresztjét. A különbség csak az, hogy a keresztény világ Megváltója boldogan vitte, az emberek pedig csupa panaszkodással, csupa keserűséggel. És az örök harczban olyan az élet, mintha soha nem lenne belőle feltámadás.

Az emberek kételkedők, pesszimisták, kedvük elmullott, tetterejük alább szállott, a becsvágy tűnőfélben, a szeretet kihaltó félben van, de ezek helyett terjeszkedik a góg, tulon-túl nőtt már az elbizakodottság és magasra hágott az egymás elleni harcz, a mikor ember az embernek szeretné kiütni kezéből a kenyeret. Egész ragadozó állat válik immár az emberből: napról-napra veszítünk súlyunkból, pedig mi emberek volnánk a szentély koronái.

A társadalmi élet e szomorú bőjtjében nincs miért ragaszkodnunk. Az egyházi bőjtben van poezis, van érthető, ehhez lehet ragaszkodni vallási érzületből, ki-k amint keresztényi kötelességét fölfogja, ki-k amint nevelkedett, ki-k ahogy szent életü, vallásos emberektől látta, könyvekből olvasta, papok ajkáról hallotta. A társadalmi élet bőjtjére pedig azonban már rég ki kellett volna mondani a bojkottot, mert ez megemészti teljesen az embert és csakugyan nincsen

belőle feltámadás. Hova-tovább jobban terjed, nagyobb arányokban sorvaszt, egyre öli az ember életét.

Az emberek szíve fagyos még mindég, mint a tavasz lehelletére olvadó jégréteg. Az emberek szíve sincs tisztában, engedjen-e fagyos kérgéből, fölolvadjon-e a meleg nap-sugár, az igazi szeretet láttára, vagy megmaradjon a maga fagyosságában.

A míg a szívek nem szeretnek: addig mindig bőjt lesz.

A míg az emberek egymáson nem segítenek: mindig bőjtídotket élünk.

A míg nem tudjuk becsülni a becsületes, tisztességes munkát, mindég megmarad a bőjt.

És a míg meg nem teremjük az egészséges társadalmi életet, a melyben mindenki kiveszi a maga részét a munkából, a míg meg nem szünnék panaszkodni, addig nem is lesz feltámadás, mindig csak bőjt és bőjtídotket fog élni a társadalom; az a társadalom, a mely úgy fél a bőjttől, úgy irtózik tőle, még sem akar tőle megszabadulni.

Az örökös panaszkodásnál többet ér egy jó eszme. A jó eszméhez erős lelkek kellenek, a kikben van akaraterő. Az akarat diadalmaskodik mindeneken.

És ha az akarathoz mellé szegődik az emberek egymás iránti szeretete, mikor nem az önző célok szolgálatában működnek a tehetségek, hanem abban a közös gondolatban, hogy az én és az ő munkája a haza erősödését mozditja elő, akkor oly eredmények mutatkoznak, melyek a bőjt szigorúságát enyhítik, lassankint a panaszok is foszlanak és az ember élete örömben is tartalmasabb lesz: mert a baj enyhülése nem ejt oly éles sebet és egy-egy rögbe való botlást gyöngéd kezekkel simít el a sors keze.

A túlságos nagybőjt sok panaszai annyi súlylyal nehezedenek reánk, hogy mi a feltámadást alig látjuk. Annyi a gondunk, hogy

szinte ködfelhők úsznak előttünk. Pedig lesz feltámadás.

Az emberiség Golgotája: a napi kenyér. Golgota addig: a míg megkeressük, az élet kedve: ha munkánk árán megvásároltuk. Ez az emberi élet feltámadása. Az, ha bőségben bírjuk, ha magunknak is, másoknak is van belőle. Ha az egész világ nem panaszodik érte, ha az egész világ él vele.

Jön, mindig közelebb van már a föltámadás. A panaszkodó emberek sokasága is megváltja a társadalmat panaszkodásaitól. Mentől égőbb, fájóbb a seb, annál becsesebb lesz a kenyér és mentől inkább az lesz, az ember rájön, hogy ő tette azzá.

És lesz a szép ünnep, mikor az emberek azzá teszik, mikor szeretettel keresik, mikor nem foghatják rá az emberre azt, hogy ragadozó állat, hanem megilletődéssel mutat egyik a másikra: Ecce Homo!

HIREK.

— Nyilatkozat. „Utóhangok a halálesethez“ czimvel a „Dési Hírlap“ 9 ik számában, a napi hírek között megjelent közlemény több valótlan-ságot és ezekre alapított meggyanúsítást tartalmaz. A benne több helyen felbukkanó burkolt czélzások gyanúsító tendenciája különböző feltevésekre szolgáltat okot s ezért, bármennyire is nehezemre essék a megboldogult Budai Elek apostoli alakjának kegyeletes emlékét zavaró hangokkal foglalkozni, mint a megboldogult kezelő orvosa, kötelességemnek tartom a tisztelt közönséget a valóságról felvilágosítani.

A gyógykezelésben kivülem még három orvos-kolléga vett részt. Ugy e szám, valamint a résztvevők egyénisége elég biztosítékot nyújthat arra nézve, hogy a szükséges intézkedések minden tekintetben megtörténtek. A szűkebb értelemben vett ápolás technikai részét a beteg legközelebbi

TÁRCZA.

Budai Elek emlékére.

Kezedben tartottad három tizeden át
A tudomány záros ajtajának kulcsát,
Feltártad előttünk a temérdek kincsét,
Mit az abc-vel megszerezni lehet.

Felpattant az ajtó kezed nyomásától,
Úgy álltál mellettünk, mint egy szent apostol,
Vezettél sokakat kezeiknél fogva,
Nem apadt el soha jó szíved buzgalma.

Kezedből kihullott a szeretet fegyvere,
Melylyel meghódítád szívünket örökre,
Nem voltál te csupán földi gyarló ember,
Hanem a mezyből szállt nagy tanítómester.

Jó barátja valál gazdagnak, szegénynek,
Kik téged mindnyájan oly nagyon szerettek,
Mert megosztád velük kenyered-kalácsod,
Pedig néha talán neked is kevés volt.

Mit mivelt a jobb kéz, nem tudta meg a bal,
Sőt el sem árultad tetteid szavakkal,
S haló poraidat bizony sokan áldják,
Éhező szegények s az apátlan árvák.

Ha egy fiatal pár hűséget esküdött
Az Isten házában, az Ur színe előtt,
Úgy kérted az áldást a kötendő frigyre,
Mintha a te lányod, te fiad esküdne.

Máskor, ha szomorú gyászt öltött egy család,
Megint csak te voltál az önzetlen barát.
Te a könnyezőket meg-megvigasztaltad,
Balzsam volt szívékre minden egyes szavad.

Te voltál a vidám, az örökös ifjú,
Derült kedélyedet sohsem szegte a bú,

De nevetni tudtál talán még akkor is,
Midőn a szívedet megsebzé a tövis.

Messze költöztél el, árván hagyva minket,
Búcsuképen küldjük örök halánk neked,
Szeretet kísért el utolsó utadra,
Emlékünkben képed ne tünjek el soha.

Ferenczi Ilonka.

Vendégszereplés Sárosberényben.

Irta: SZOMAHÁZY ISTVÁN.

— A „Szolnok-Doboka“ eredeti tárczája. —

(Folyt. és vége.)

Sajóhelyi ünnepiesen fölállott.
— Magam vagyok itt kitűnő művész, de a sárosberényiek szomjuhozó lelke itt lebeg körülöttünk a perronon...

— Hát a főszolgabíró kocsija hol lebeg?
— Az odakünn várakozik a kijárási előtt.
Két öreg katonaló csemcegett egy sárgára festett homokfutó előtt, amelyben szénával megtömött, alacsony ülések várták a kiváló vendéget. A mestert fölsegítették a kocsira, a titkár pedig nehézkesen melléje telepedett.

Nagy, égbenyuló hegyek zárták el a kilátást Sárosberény felé. Ujházy aggódva tekintgetett szét a ködbenyuló ormok között, majd meggyújtotta kialudt szivarját.

— Mikor érünk be?
— Negyven-ötven percz múlva Sárosberényben leszünk.

Délután 1 óra volt, meleg, bágyasztó szellők simogatták a szunyokáló utasokat. Sárga kökörcsinek szegélyezték a homokos utat, mely végte-

len hosszúságban nyult be a távolban kéklő hegyi ösvényekbe... A mester elszunyadt a kocsi sámban s mikor fölébredt, megnézte az óráját.

— Szent isten — kiáltotta — hiszen épen most mult el 5 óra...

A titkár kinyújtotta a mutató ujját.

— Ott vagyunk, — szólt nyugodtan — tíz percz múlva megpillantjuk a sárosberényi tűztoronyt. Csak fölkapaszkodunk erre a dombocskára s a másik oldalon úgy leereszkedünk mint az aludt tej...

A mester nem értette jól a hasonlatot, de azért türelmesen hátradült az ülésen. Mire a dombocskát szerencsésen megkerülték, épen fél hatot mutatott a budapesti kronométer.

Végig hajtották a főutcán, melynek végében a színtársulat igazgatója kémlelte az elmosódó távot. Mikor Ujházyt megpillantotta, háromszor a levegőbe dobta a kalapját.

— Cakhogy megjött! — kiáltotta. — Rip, rip! Hurráh!

A mester fáradtan nyujtogatta ki elgémbe-redett tagjait.

— Háromnegyed hét — mondta kedvetlenül — ideje lesz hozzákezdennünk a próbához!

— Mit próba — válaszolt az igazgató megvetéssel. — Kell is próba az ilyen Isten kegyelméből való művésznak!... Sokkal fontosabb teendők várnak ránk, mielőtt az előadást megkezdünk...

— Milyen teendők?

— Háromszor fogunk végig sétálni a nagytemplomtól az Arany Oroszlánig...

— És miért fogunk végig sétálni?

Az igazgató bizalmasan kulcsolta át a mester sajgó derekát.

hozzátartozói és egy ápolónő végezték a legnagyobb odaadással és teljes elismerést érdemlő buzgó kitartással. A laptudósító ama felháborítóan merész állítása, hogy: „... a betegnek legalább utolsó óráit nyugtathatták volna meg, mert hisz’ tudjuk, hogy a haldokló beteg mily megkönnyebülést érez, ha orvos van mellette...” nem más, mint a tudatlanság és a rosszindulatú gyanúsítás példátlan megnyilatkozása; annál is inkább, mert a néhai beteg ágya mellett az utolsó egész éjszakán a beteget magam láttam el enyhítő gyógyszerrel s halála pillanatában is mellette állottam.

Nem bocsátkozhatom az állítólagos orvosi mulasztásokra vonatkozó többszöri czélozgatás czáfolatába, mert bármekkora tájékozottságot arrogál is magának laptudósító, őt orvosi ténykedések elbírálásánál illetékesnek el nem ismerhetem. A tisztességes orvos eljárása mindig legjobb meggyőződése és tudása szerint történik s ezt alapos ok nélkül kétségbe vonni olyan eljárás, ami a férfias komolysággal és tisztességgel nem fér össze.

Még csak egyet ajánlok laptudósító figyelmébe. Bizonyára tudomása van róla, hogy társadalmunk a már valóságos eszményne vált Budai Elek lelki nagyságának azzal is hódolni igyekszik, hogy emlékét megörökíteni siet. S mikor rang, felekezet és nemzetiségi különbség nélkül, mindenki a tőle telhető legnagyobb áldozattal buzgódik az eszme megvalósításán, laptudósító azzal áldoz Budai Elek emlékének, hogy sötétből, névtelenül, mérges fulánkokat lödöz szerteszét. Mert biztosíthatom, hogy ha Budai Elek nagy szellemét hívhatnám tanúságtételre, bizonyára a méltányosság és az igazság illetően durva megsértésével szemben, e külön helyreigazító sorokra nem lenne szükségem.

De laptudósító ezt nem értené meg, mert teljesen hiányzik belőle az az érzék, aminek megteremtésén, fejlesztésén, éjet, napot összetéve munkálkodott a mi nagy Budaink.

Dés, 1906 márcz. 6. Dr. Parádi Ferencz.

— „Budai bácsi emléke.” „A szolnokdobokamegyei Tanítóegyesület” központi választmánya folyó év márczius hó 3-án, Désen tartott ülésében elhatározta, hogy néhai Budai Elek emlékére „Budai bácsi emléke” czímen egy füzetet fog kiadni, mely tartalmazná a néhai életrajzát, megtartott jubileumának lefolyását, betegsége lefolyását, halálát, temetési szertartását, a koporsója felett elhangzott egyházi- és bucsúbeszédet, a részvét megnyilatkozását, a koszorúk feliratát stb. A füzet, összeállításával a „Tanügyi Tanácskozó” szerkesztősége bizatott meg. Látva ama nagy részvétet, mely a néhai iránt oly impozáns méretek-

ben nyilatkozik meg, Tanítóegyesületünket ama czél indította e kis vállalatra, hogy egyfelől egy mindenki által hozzá férhető maradandó külső emléket adjon a nagy közönség kezébe, másfelől pedig ennek jövedelmével is növelje amaz összeget, melyet a néhai nevére alapítványként akar a nagy társadalom letenni. Az előfizetési felhívások a napokban fognak megjelenni és szétküldetni. Nagy célunk elérhetésére ezuttal s ez alkalommal is kérjük a nemes szívek erkölcsi s anyagi támogatását!

Vajda György, vál. tag.

— A magyardécsei dalárda dési hangvesenye. A Szolnok-Dobokavármegyei tiszta magyar község: Magyardécse népdalárdája, mely évek óta az ottani lelkész Szász Béla vezetése alatt működik, mint értesülünk, hangverseny-körútra indult. E körútnak első állomása Dés, hol a vármegyehez dísztermében szombaton folyó márczius hó 10-én délután 6 órakor tartja hangversenyét. A dalárda minden tagja egyszerű s csak népiskolai műveltséggel bíró földmives, kik egész éven át gazdasági munkáik körül forgolódnak, de azért — amint Dés város közönsége erről 1898-ban a márczius 15-iki ünnepélyen meggyőződhetett — mindenképpen érdemesek a közönség érdeklődésére. Akkor is a boldogult Budai Elek hozta volt be őket s ugyancsak neki volt utolsó eszméje e hangverseny rendezése. Ha megérte volna, az ő működése hatalmas biztosítéka lett volna az est sikerének. Így a rendezőség az ő emlékének vélt szolgálatot tenni, midőn a tiszta jövedelem egy részét a „Budai alap” javára ajánlotta föl. Lapunk olvasóinak figyelmét felhívjuk azért e törekvő nép igyekezetére, melynek pártolásával egyszersmind a „Budai bácsi” emlékét is ápolja.

— Nőegyleti táncestély. A „Dési Jótékony-célú Nőegylet” „Erzsébet” leányárvaháza javára folyó évi márczius hó 3-án, szombaton jelmezes gyermek-mulatsággal egybekötött zártkörű táncestélyt rendezett, mely igen szép erkölcsi és anyagi sikerrel zárult. A táncestély 10 órakor a „Körmagyarival” vette kezdetét, melyet 30 pár táncolt.

— A „Dési Torna-Vívó Egyesület” VII. rendes közgyűlését márczius hó 11-én d. e. 11 órakor fogja megtartani, melyre az elnökség a következő meghívót bocsátotta ki: A „Dési Torna-Vívó Egyesület” alapító, pártoló és rendes tagjai ezen-nel tisztelettel meghívátnak az 1906. évi márczius hó 11-én d. e. 11 órakor a szamosvölgyi vasút részvénytársaság tanácskozási termében tartandó VII. rendes közgyűlésre. Napirend: I. Választmány jelentése az 1905. évi működésről és az egyesület vagyoni állásáról. II. Bizottság kiküldése a zárószámadás és mérleg megvizsgálására, mely bizottság jelentése alapján határozat a választmánynak és tisztikarnak az 1905. évet illetőleg a felmentvény megadása iránt. III. Költségelőirányzat az 1906. évre. IV. Választmánynak és tisztikarnak

ujbóli választása. V. Tagsági díjaknak az 1906. évre való megállapítása. VI. Esetleges indítványok. — A „Dési Torna-Vívó Egyesület” elnöksége.

— Felolvasó esték Szamosújvárt. A szamosújvári áll. főgimnázium tornacsarnokában öt egymásután, következő vasárnap u. m.: márczius hó 4-én, 11-én, 18-án, 25-én és április hó 1-én. Mindenkori délután 5 órakor kezdődő ének-, zene-, és szavallattal egybekötött jótékonycélú felolvasóestéket rendez.

— A „Magyar-décsei népdalárda egyesület” a saját és részben a „Budai Elek-alap” javára folyó hó 10-én a vármegyei ház dísztermében d. u. 6 órakor hangversenyt rendez a következő műsorral: 1. Fohász, Hubertől. Előadja az énekkar. 2. Skót erkölcsök. Felolvassa Szász Béla lelkész. 3. „Kerekes András”, Hubertől. Éneklí az énekkar. 4. „Faust”, Gounodtól. Zongorán előadja Ferenczy Ilona. 5. „Vékony” héja van”, ének. Előadja az énekkar. 6. „A vén Ambrus fia”, Farkas Imrétől. Szavalja Szentesi Gizi. 7. „Nemzeti zászló”, Hubertől. Éneklí az énekkar. A hangverseny igen érdekesnek mutatkozik, melyre ez uton is felhívjuk a közönség figyelmét. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz — a rendezőség.

— Népmulatság Rettegen. A rettegi ev. ref. egyházközség által február 24-én tartott népmulatság ismét szépen gyarapította az orgona-alapot. Az 50 filléres belépti díjakból begyűlt összesen 131 kor. 50 fillér; kiadás 21 kor., tiszta-jövedelem 110 kor. 50 fillér. Felülfizettek és jegyeiket megváltották: Sófaly Károly 5 kor., Miklós Dávid 4 kor., Maksay János 3 kor. 50 fill., Bartha Ödön 3 kor., Hadnagy Domokos, Leon Antal, Székely Jenő 2-2 kor., Ráskai Kati, Székely Benedek, Kécskei József, Szöllősi Gyula, Kis Lajos, Rádai József, Návai József 1.50-1.50 fill., Feig Kálmán, Magyarosi Imre, Székely Dani, Karsai Vilmos, Pünkösti Lajos, Tunyodi András, Homonnai Róza, N. N. 1-1 kor., Briller Ferencz, Ferenczi Gyula, Magyar Dénés, Fülöp Márton, Sütő János, Pálfi Károly, Becsi József, Becsi Károly, Bojér Árpád, Kimpán György, Petroczki Sándor, Oláh János, Leon Géza, Garabet János, Sipos István, Dálnoki Róza 50-50 fill., Baranyi Antalné 40 fill., Molnár János 20 fillér. Fogadják az egyházközség hálás köszönetét.

— A kozárvári ifjusági egyesület által január hó 27-én és február hó 24-én rendezett táncmulatságon, a harmónium-alap javára adakoztak illetve felülfizettek: Báro Inczedy Ádám 9 kor. 40 fill., Daday Kálmán, Máthé Gyula, Veres Imre 1.40-1.40 fill., Ajtai Albert, Dregán János, ifj. Goron János, Kabdebó János, Papp Gábor, Sipos Antal, Szmolárcsek Venczel, Zabolay Miklósné 70-70 fill., Andrási György, Mezei István, Zveig Ábrahám 40-40 fill. és Faragó János 20 fillér. Összesen: 20 kor. 60 fill. — Báro Inczedy Ádám 5 kor. 60 fill., Dregán János, Kabdebó János, Máthé Gyula 1.60-1.60 fill., Ajtai Albert, Fodor Dénés, ifj. Goron János, Joó Mártorné, Makkay Ferencz, Mezei István, Papp Gábor, Serlegi Jenő, Tamásy Károly, Veres Imre 60-60 fill., Faragó Jánosné, Szennyes Györgyné, Nagy Mihály 40-40 fill., Márton Dániel 30 fill., Baranyai Dániel, Megyes Sándor, Ráskay János 20-20 fillért. Összesen 18 korona 50 fillért. Fogadják az egyesület nevében szíves jószágukért hálás köszönetem. Kozárvár, 1906 február hó 28-án. Szmolárcsek János ifj. egyes. igazgató.

— Ifjusági estély Pulyonban. Pulyonból írják: A pulyoni ifjusági egyet Szabó Gerő áll. tanító vezetése mellett, február 25-én szépen sikerült műkedvelői előadást és az összesereglett környékbeli intelligenciának kedves estélyt rendezett. A kik ott voltunk, igazán nem győztünk eléggé bámulni azon, hogy Szolnok-Dobokamegyében, a hol még tudvalevőleg a népoktatási ügyekben valóban ázsiai állapotok vannak, mondom, Szolnok-Dobokamegyében, annak eldugott falujában, a hol a kávinista nép szívesen beszél még most is az oláh nyelvet, annyira tudta vinni egy tanító, hogy az a 15—16 éves ifju és leány korrek magyarsággal, tökéletes kiejtéssel képes legyen irodalmi nyelven, ha betanulva is, egy fél órát párbeszédben egymás közt eltársalogni. Három szólamra betanult énekeket, költemények értelmes elszavallását hallottuk annak a népek gyermekeitől, a melynek magyar voltát csaknem kizárólagosan református voltak igazolja. Ime látható, mily szép missiója lehet egy igazán magyar néptanítónak, különösen itt Szolnok-Dobokában, a hol az aratni való sok, de az arató még mindig kevés.

— Nyilvános köszönet. A tetleni takarékpénztár a kudi ev. ref. egyház orgona-alapjára 100 koronát méltóztatott adományozni. Midőn a takarékpénztár ezen újabb áldozatkészségét megköszönjük, minden kétséget kizárólag elismerjük, hogy ugy a multban, mint a jelenben is, a takarékpénztár nemesszívű vezetői voltak azok, kik szegény egyházunk sorsát magukévá tették s jövőjét biztosították. — Kudu, 1906 márczius hó 5-én. Dr. Daday Ferencz elnök, Kondrádi András gondnok, Szatmári Sándor ev. ref. lelkész.

— A közönség bizalmatlan — szólott sutogva — mióta Nádayval becsapták.

— Hogyan csapták be?

— Tavaly a Náday vendégföllépését hirdette egy szédelgő színigazgató. A közönség szétkapkodta a jegyeket, de mivel Sárosberényben egyetlen ember se ismerte a koszorus színművészt, egy alsókubini biztosítási ügynököt léptettek föl a Náday neve alatt... A közönség megtapsolta a vendéget s csak két hónap mulva derült ki, a szédelgés, mikor a Budapestre rándult körjegyző a „Párisi”-ban látta az igazi Nádayt...

Az igazgató és az igazgatóné csakugyan két oldalt fogták a hűledező mestert s hajlongva édes mosolylyal kísérték végig a nagy templomtól az Arany Oroszlánig. Mikor a boltok, a sétálóok előtt elhaladtak, hangosan megkérdezték tőle:

— Meleg van Budapesten, Ujházy ur?

— Hol nyaral az idén, Ujházy ur?

— Föllép valami új szerepben, Ujházy ur?

— Jár sokat Ósbudavarába, Ujházy ur?

A kereskedők kifutottak az üzleteikből, a járó-kelők izgatottan sutogták:

— Csakugyan Ő, csakugyan a kitűnő mester!

A sárosberényi prépost nyájasan emelte meg előttük czilinderét:

— Isten hozta nagy művész, Isten hozta! — kiáltotta a tulsó gyalogutról.

A tűzoltó főparancsnok szalutált, a főjegyző kíváncsian nézett ki a sörcearnok ablakából. Az igazgató kedélyesen dörzsölte össze a kezét.

— Zsufolt házuuk lesz, motyogta derűlten — az értelmiség érdeklődik a vendégünk iránt...

A bemutató séta után sietve átöltözködtek és tíz percz mulva megkezdtek az előadást. A

vendégföllépés óriási diadallal végződött. A harmadik felvonást mindenáron megakarta ismételtetni a mámoros közönség.

Mikor másnap reggel leszámoltak, az igazgató 9 forint 70 krajczárt olvasott le a vendégművész kezébe. Az előadás negyven forintot jövedelmezett, de a költségek meghaladták a husz forintot. A mester nem találta tulmagasnak a honoráriumot, de az ő veleszületett hercegi grandezzaival tette el a mellényzebebe a pénzösszeget, nehogy az igazgató megsértődjek.

Másnap ujra föllépett, s ekkor már lényegesen megszaporodott a jövedelem: magára Ujházyra tizenöt forint és harmincz krajczár jutott. A mester ismét zsebetette a pénzt, de csakhamar kivette ujra, hogy a borraivalokat szétossza. Mikor a kellékesekkel, szinpadi munkásokkal, szállodai pinczérel, portással és szobalánnyal végzett, kiderült, hogy mindössze három forintot és negyven krajczárt kellett ráfizetnie a sárosberényi vendég-szereplésre. Ekkor még különböző uti költségek czimén hozzá kellett csapni 31 forintot s így a mester azzal a megnyugtató tudattal ültetett föl a vonatra, hogy mindössze csak 34 forintjába és 40 krajczárjába került az a gyönyörűség, hogy a sárosberényieknek a „Lengyel zsidó”-t és „Constantin abbé”-t bemutathatta...

Az igazgató kikísérte a nagy vendéget az állomásig, s mikor Ujházy már helyet foglalt a kupeba, némi önérzettel szólott:

— Isten vele, szerencsés utazást, nagy művész! Boldog vagyok, hogy ilyen szép sikerrel járt a vendég-szereplés!... Most már elmoudhatja Budapesten, hogy mi is tudjuk méltányolni az igazi művészetet!

— **Köszönetnyilvánítás.** Orosz Aranka, drága leányunk elhunytával megnyilatkozott igaz részvétükért köszönetet mond a jóbarátoknak és ismerősöknek — a sujtott család.

— **Köszönetnyilvánítás.** Alulirottak az őket ért vigasztalan gyász és e társadalommal közös pótolhatlan veszteségnek fájó érzetében is elmulaszthatlan szomorú kötelességüknek ismerik hálás és kegyeletes köszönetüket nyilvánítani mindazoknak, akik a feledhetlen emlékü *Budai Elek* ravatalát környező részvéthez bármily mérvben is hozzájárulni és temetésének impozáns pompájú gyászünnepe emelésében közreműködni kegyesek voltak. Fogadják ezért mély és igaz köszönetünket.

A gyászoló család.

— **A szurduki olvasókör** 1906 február 24-én tartotta műsoros táncestélyét az állami iskola és óvoda tantermeiben. Az Úránia budapesti tud. egyesület vetítő készülékével ismertető felolvasás mellett 58 szébbnél-szebb képben Budapest székesfőváros nevezetességei mutattattak be. A hasznos és élvezetes műsort reggelig tartó táncz követte. Szép és nagy számú közönség jelenlétében kitűnő hangulatban lefolyt mulatság erkölcsileg és anyagilag fényesen sikerült. A jelenvolt hölgyek névsora: Asszonyok: Ancsán Gyuláné, Balogh Pálné, Bálint Gáborné, özv. Dallos Jánosné, Eötvös Mihályné, Illés Jánosné, Jakab Mihályné, Dr. Kornéli Dénesné, Koszte Jánosné, Kőmives Jánosné, Kreml Istvánné, Lésing Geróné, Lusztiz Elekné, Markovits Farkasné, Markovits Józsefné, özv. Markovits Lajosné, Mezei Aurélné, Moldován Kázmérné, Molnár Ferenczné, Pap Pachomiusné, Szabó Miklósné, Thurmann Andorné, Zágoni Dénesné, Zágoni Jánosné. Leányok: Bakó Katinka, Czenk Mariska, Dallos Gizella, Freund Margit, Grosz Teréz, Hers Laura, Illés Aranka, Jakab Piroška, Kőmives Róza, Markovits Rozália és Hermina, Oláh Ilona, Szabó Klára, Thurman Erzsike, és Irénke, Zágoni Irén, Ilona, Giza.

— „**Antidol**“ a legjobb gyógyszer fejfájás, ideges fejfájás és nátha ellen. A szert nem kell bevenni, néhány csepp a tenyéren eldörzsölve és használati utasítás szerint belelegezve, azonnal megszünteti a bajt. Sok ezer ember használja s mindenki csak jót mond róla. Kérdezze ismerőseit, hogy használta-e már az „Antidol“-t, amely egyszerű hatásáért arany-éremmel lett kitüntetve. Egy üvegeske ára 1 korona 20 fillér és 35-ször mulaszthatja el vele fejfájását. Kapható: Clemens Albert és Wolff Bogdán gyógyszerüzleteiben. 17—20

Kiadja a szerkesztőség.

NYILT-TÉR.

„KRISTÁLY“

2—15

gőzmosó- és vegytisztító-gyár

KOLOZSVÁR.

Gőz- és villanyerőre berendezve. — Mos, tisztít női és férfi ruhaneműeket a legszebb kivitelben, gyorsan és ————— előnyös árak ellenében. —————

• **Csomagolás és szállítás díjtalan.** •

A mennyiben a gallér és kezelők tisztítási díja a 2 korona 50 fillért meghaladja, ezen esetben a portókat oda és vissza a gyár fizeti.

HIRDETÉSEK.

Sz. 1094—1906.

Utazási ösztöndíj.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamarát arról értesítette a kereskedelmi minster úr, hogy az 1906. év folyamán hajlandó kamarakerületünkből egy törekvő és kellőleg képesített iparos-íjút 600 korona külföldi utazási ösztöndíjban részesíteni. Az ösztöndíj célja, hogy azzal a külföldön való további szakszerű kiképzés megszerezhető és az ott megszerzett ismeret később hazánkban értékesíthető legyen. Pályázhat a kamara területére t. i. Alsó-Fehér, Besztercze-Naszód, Kis-Küküllő, Szilágy, Szolnok-Doboka, Torda-Aranyos és Kolozs megyékben illetékes iparos-íjtu, aki a katonai kötelezettségen túl van vagy az alól fel van mentve. Az 1 koronás bélyeggel ellátott folyamodás a kereskedelmi minster úrhoz címzetten az alólirott kamarához legkésőbb **f. évi május hó 1-ig** nyújtandó be, melyben 1. a folyamodó lakhelye, 2. családi és vagyoni viszonyai, 3. foglalkozása, 4. előképzettsége, 5. nyelvismeretei, 6. erkölcsi magaviselete, 7. esetleges tanulmányai, 8. az általa esetleg elnyert kitüntetések, 9. az ösztöndíj elnyerése esetén teendő utazás iránya részletesen megjelölendő, 10. a katonai kötelezettségnek eleget tett, 11. hogy biztosítva van-e előre is egy megfelelő külföldi gyárban vagy műhelyben való alkalmaztatása, esetleg valamely külföldi szakiskolában leendő felvétele. Megjegyezzük végül, hogy a folyamodó kötelezettséget kell vállaljon arra is, hogy az ösztöndíj különben visszafizetésének terhe alatt vissza fog térni hazájába és külföldön szerzett ismereteit itthon fogja értékesíteni.

Kolozsvár, 1906 február hó 20.

Weisz József,
elnök.

Gáman Zsigmond,
titkár.

Sz. 12—1906.

1—2

Fürdő bérbeadási hirdetmény.

Besztercze-Naszódvármegyében az óradnai járás területén fekvő, Radna-Borberek m. kir. kincstári vasas gyógyfürdő összes tartózékaival 1906. évi április 1-étől kezdődőleg 1908. év szeptember hó végéig haszonbérbe adó.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatot vagy a fürdő és összes tartózékaira 200 korona, vagy pedig csak a konyha és italmérésre 50 korona bánatpénzzel felszerelve, mely bánatpénz odaitelés esetén az évi bérösszeg 10%-ára lesz kiegészítendő, **f. évi márczius hó 25-ik napjának d. e. 10 óráig** a Radna-borbereki m. kir. kincstári fürdőgondnokságnál nyújtandók be.

Részletes felvilágosítást a Radna-borbereki m. kir. kincstári fürdőgondnokság nyújt. Budapest, 1906 február 27.

M. kir. földmivelésügyi minster.

Kimutatás

a dési „Merkur“ kereskedelmi részvénytársaság felszámolásának eredményéről 1904 deczemer 31-től 1905 deczember 31-ig terjedő időtartamra.

Bevétel: 1905 január 1-én egyenleg áthozatal 21 kor. 87 fillér. Künlevő követelésekből befolyt 366 kor. 77 fillér. Befolyt összesen 388 kor. 64 fillér.

Kiadás: a „Somesana“ követeléséből törlesztetett 370 kor. Folyó költségekre 15 kor. 60 fillér és postabérek 51 fillér. Összes kiadás 386 kor. 11 fillér. Maradt pénztári egyenleg 2 kor. 53 fillér. Désen, 1905 deczember hó 31-én.

A „Mercur“ kereskedelmi részvénytársaság felszámoló bizottsága: Dr. Barbul s. k., Papp s. k., Pintea s. k., A. Opris s. k.

Alólirott felügyelő-bizottság a felszámolás alatt álló dési „Mercur“ kereskedelmi részvénytársaságnak fentebbi kimutatását megvizsgálta s azt mindenben helyesnek és korrektnek találta.

Désen, 1906 február hó 20-án. Busitia István s. k., Purdean Tivadar s. k., Bajkán Döme s. k.

HIRDETMÉNY.

Külföldieknek a magyar korona országai területén való lakhatásáról szóló 1903. évi V. t.-czikk végrehajtása tárgyában kiadott 90000—905. III—a. számú belügyminiszteri körrendelet alábbi pontjait tudomásvétel és szigorú alkalmazkodás végett közlése teszem.

1. Az oly külföldieket, kik az 1886: XII. t. cz. 15. §-a alapján a külföldiek nyilvántartása tárgyában 1888. évi augusztus hó 11-én 54091. szám alatt kibocsátott belügyminiszteri körrendelet, 1. illetőleg az ennek alapján alkotott törvényhatósági és rendezett tanácsu városi szabályrendeletek életbelépésének napja, azaz 1896. évi január hó 1-seje után (L. 1895. évi november hó 16-án 100122. sz. a. kiadott belügyminiszteri rendelet, 2.) szálltak meg valamely községben és még mind ott laknak, azonban az idézett belügyminiszteri rendeletben, illetőleg törvényhatósági, vagy r. t. városi szabályrendeletben megállapított kötelezettség daczára megszállásuk mindeddig bármely okból be nem jelentett, kötelesek jelenlegi szállásadóik az 1903: V. t.-cz 2. §-a értelmében a törvény életbe lépésének napjától számítva, legkésőbb 8 nap alatt bejelenteni.

2. Azok a külföldiek, kik az 1896. évi január hó 1-e után szálltak meg az ország valamely községében és ott már állandóan laknak, azonban az 1886. évi XXII. t.-cz. 15. §-ában kívánt lakhatási engedélyt az 1903: V. t.-cz. életbelépésének napjáig meg nem szerezték, kötelesek az 1903: V. t.-cz. 3. §-a értelmében lakhatási szándékukat az életbelépés napjától számítva 3 hónap alatt bejelenteni.

3. Ha a külföldi a lakhatási engedély iránt kérvényét a törvény életbelépésének napja előtt már benyújtotta, azonban arra még 1-ső foku határozat nem hozatott, a kérvény 1903: V. t.-cz. 4. §-a értelmében való további eljárás végett az illetékes hatóságnak küldendő meg. Ha azonban már 1-ső foku határozat hozatott, felebbezés esetén az ügy az 1886: XXII. t.-cz. 15. §-a és a fent idézett belügyminiszteri körrendelet 6. pontja értelmében a közigazgatási bizottság által intézendő el.

4. Azok a külföldiek, kik már 1896. év január hó 1-ét megelőzőleg laknak állandóan az ország területén, a törvénynek ugyan a 2., mint 3. §-ában jelzett bejelentés kötelezettsége alá nem tartoznak.

Dés, 1906 február hó 18-án.

Stingly
rendőrkapitány

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

— Désen kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében. —

Sz. 6150—905. tlkvi.

2—3

Hirdetmény.

Csicsóbagymás község telekkönyvei birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakítottak s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. az 1889. évi 38. és 1891. évi 16. t.-cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítatik.

Ehhez képest az átalakítási munkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Csicsóbagymás községében **1906. évi május hó 18-ik napján d. e. 9 órakor** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívhatnak mindazok:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átruházásra az 1886. évi 29. t.-cikk 15—18. és az 1889. évi 38. t.-cikk 5, 6, 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezményétől is elesnek;

4. mindazok, kiknek javára a tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, avagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.

Désen, 1906 február 14-én.

Bod,

kir. tvszki bíró.

Désen

3—5

≡ a „Nemzeti szálloda“ ≡

1906 május 1-től

● **több évre kiadó.** ●

Értekezhetni:

Hering Jánossal, Kossuth Lajos-utca
44. szám alatt. ☞

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy

● **férfi-szabó üzletemet** ●

Főter 6. sz. Hitelbank épületébe helyeztem át, s divatos szövetekből **dús raktárt** rendeztem be.

Midőn e körülményre b. figyelmét felhívom, egyben kérem nagybecsű rendelésével megtisztelni s vagyok

tisztelettel

Bizják Bálint

2—2

férfi szabó.

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szesz italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szesz italát. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó

utrá és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk hogy az egészségre teljesen ártalmatlan. 36—52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Hirdetések felvétetnek

a kiadóhivatalban

Kossuth Lajos-utca 4. sz.

ÜZLET ÁTVÉTEL.

Tisztelettel van szerencsénk jelenteni, hogy a **Csiszár és Vásárhelyi** cég **FÜSZER-, CSEMEGE-, BOR-, ÁSVÁNYVIZ- ÉS FESTÉKARÚ** üzletét átvettük és azt

VÁRADI ÉS POLONYI

cég alatt tovább vezetjük. — Egyidejűleg a tisztelt vevőközönséget biztosítjuk, hogy szolid alapon megkezdett üzleti tevékenységünk egyedüli célja lesz vevőinknek minden igényeit legnagyobb meglegedésre, pontosan teljesíthessük. A mélyen tisztelt vevőközönség szíves érdeklődését és pártfogását kérve, állunk szíves rendelkezésére

VÁRADI KÁROLY.

6—9

POLONYI SÁNDOR.

ELADÓ BIRTOK.

Désen a somkúti völgyben telekkönyv szerint 4 hold területű ingatlan, melynek $\frac{2}{3}$ része erdő, $\frac{1}{3}$ része legelő **örök áron eladó.**

Értekezhetni

Dr. TAUFFER FERENCZ

ügyvédjelölttel DÉSEN.

4—4

BERNÁD SIMON

KÖZPONTI NAGY BÚTOR-RAKTÁRA

DÉSEN.

Ajánlja dűsan felszerelt teljesen modern saját készítményű és jó hírnevű fővárosi nagyiparosoktól beszerzett bútor-raktárát. **Teljes ebédlő-, háló-, salon- és férfi-szoba berendezések.**

Új sensatios találmányu

— heverődivánnyá átváltoztatható —
KAROSSZÉKÉT.

Sokkal jobb, kényelmesebb és szebb a világhírű **SCHÖBERL**-széknei!

Magyar ipar!

Magyar ipar!

Meglepően olcsó.

Díszíti a szobát és igen praktikus.

Nem kell külön vendégágy!

Az árak feltűnően olcsóbbak, mint egy egyszerű karosszéké!

I. minőség jó burette szövettel bevonva . . . 50 kor.
II. minőség mozuette-szőnyeggel 80 kor.
III. minőség valódi bőrrel 100 kor.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés